

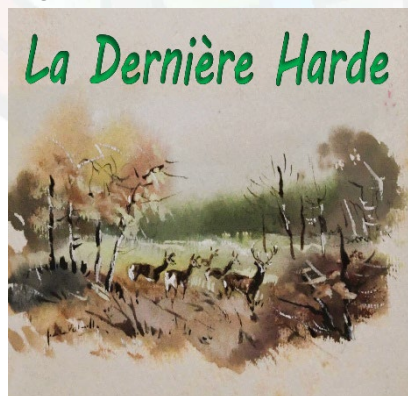

1. Benefietconcert Serviceclub Soroptimisten Leuven

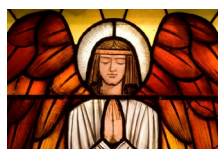

Serviceclub Soroptimisten Leuven organiseert op 24 februari 2024 een benefietconcert in de Boodschapkapel ten voordele van De Ruimtevaart*.

Een kwartet van het jachthoornensemble van Le Val d'en Haut brengt samen met het vrouwenkoor Cappella Concinite onder leiding van Ludo Claessen 'La Chasse' van Sylvain Oudot. H el ene Martin, organiste van de kathedraal van Noyon (F, Picardië) begeleidt op het orgel.

De tiendelige suite 'La Chasse' werd in 1999 gecomponeerd voor jachthoorn en orkest. Ze werd gecomponeerd als filmmuziek voor de film *La Dernière Harde*, maar later bewerkt tot een op zich staand muziekstuk voor jachthoorn en orgel. De klanken van de jachthoorns nemen je mee op jacht in de natuur. Je beleeft een dag vol spanning, met nerveuze geluiden van paarden en honden, het ingehouden wachten, het opduiken van het wild, de actie.

De originaliteit van het concert ligt in de combinatie van jachthoorn, koor en orgel.

U kan tickets [bestellen](#) aan de prijs van 35 euro. Indien u niet aanwezig kan zijn, is het ook mogelijk om steunkaarten aan te kopen aan de prijs van 10 euro.

Praktische Informatie:

<http://www.soroptimistclubleuven.be>

Adres: Boodschapkapel, Heilig Hart Instituut, Naamsesteenweg 355, 3001 Heverlee

Zaterdag 24 februari 2024 om 20u.

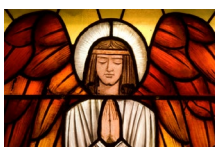
Deuren : vanaf 19.30

Het concert duurt ongeveer 1,5u

Gratis parking

Parkeergelegenheid en lift voor minder mobiele personen

Ruimtevaart Leuven is een vereniging voor mensen die in armoede leven. Het is een bonte verzameling mensen met zeer verschillende achtergronden die samenkomen om de wereld in solidariteit te bevrijden van armoede en sociale uitsluiting. Zij streven ernaar een plek te creëren waar iedereen welkom is en iedereen zich goed kan voelen en van daaruit een samenleving te ontwikkelen waar iedereen een menswaardig leven kan leiden. Ze hebben ook een sociaal restaurant en vooral dat initiatief wordt door dit benefietconcert gesteund.

2. Een referentieboek voor een breed lezerspubliek

Dertig jaar na de publicatie van *100 jaar Heilig Hartinstituut: geschiedenis van een school en een congregatie*, is het onderwijsnetwerk van de annuntiaten van Heverlee zodanig uitgebreid dat bij historica Ria Christens werd aangeklopt met een uitdagende vraag: twee eeuwen terug in de tijd gaan en zo het verhaal vertellen van alle actueel aangesloten scholen. Nauwgezet bronnenonderzoek leidde tot een rijkdom aan informatie die nu in boekvorm bewaard zal blijven voor de volgende generaties.

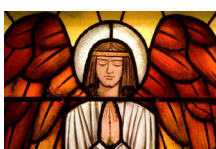
Het onderwijs in Vlaanderen evolueerde in relatief korte tijd zo snel dat een historische terugblik interessant, leerrijk en relevant is.

De kritisch wetenschappelijke benadering zorgt voor betrouwbaar feitenmateriaal en de vele foto's geven een beeld van hoe onze ouders en voorouders hun schooltijd beleefden. Dat maakt van *Annuntiaten Twee eeuwen onderwijs* een handig naslagwerk - mede dankzij de index van persoonsnamen en de kleurrijke lay-out - maar even goed een leuk boek om regelmatig eens in te kijken.

Deel 1 toont aan dat het bestuursorgaan geen toevallige en heterogene verzameling van scholen beheert maar dat er grote overeenkomsten zijn tussen de ontstaansgeschiedenissen en de basisprincipes van goed onderwijs. Zo adviseerde pastoor De Clerck, stichter van de dorpsschool van Veltem en een van de spirituele bronnen van de

zusters annuntiaten, 'een zachtmoedige en preventieve omgang met de kinderen'. *Het gezag van het hart doet wonderen*, het opvoedingsprincipe zo eigen aan de zusters annuntiaten, is duidelijk herkenbaar. Die zorgzame omgang met het kind en de jongere maakt dat oud-leerlingen klassamenkomsten en bezoeken aan hun school ervaren als een beetje thuiskomen. Een bestuurder verwoordt het zo: 'In welke school, in welke regio ook, ik voel in gesprekken met leerkrachten datzelfde enthousiasme, diezelfde gedrevenheid om op een positieve manier leerlingen te onderwijzen en te begeleiden'.

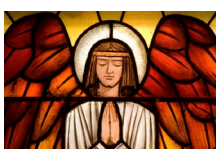

Het eerste deel is een ode aan de charismatische en intelligente vrouwelijke geestelijke leerkrachten die op soms eigenzinnige manier het hoofd koel hielden bij lokale weerstand of bij problemen veroorzaakt door politieke verschuivingen in België en de buurlanden. De zusters werden spiritueel geïnspireerd om instructie te geven aan kinderen – in het bijzonder aan meisjes – om armoede te voorkomen. Hier en ook

later in het boek wordt aandacht besteed aan de weldoeners die door het schenken van onroerende goederen het lesgeven in schoolgebouwen mogelijk maakten.

Het boek vat ook de geschiedenis van andere congregaties met pedagogische doeleinden samen en geeft zo een breed beeld van het groeiende onderwijslandschap. Tegelijk wordt het ontstaan duidelijk van schoolnetwerken met elk hun eigenheid en is er aandacht voor vroege internationale ambities en het onderwijsapostolaat. De bewijskracht van het belang van historisch inzicht en herbronnen zit in de laatste hoofdstukken die het ontstaan schetsen van het huidige opvoedingsproject en de kernwaarden van wat de annuntiatenscholen nu willen zijn: emancipatorisch, verbindend, authentiek en duurzaam.

Het lezen van het tweede deel is belangrijk om te begrijpen hoe het schoolbestuur *Annuntiaten: scholen voor 't leven* het koepelorgaan werd van vier scholengroepen: 'Annuntiaten Brussel', 'Annuntiaten Diest', 'Annuntiaten Halle' en 'Annuntiaten Heverlee'. De rol en werking van de katholieke scholen werden sterk bepaald door wisselende regeringen en lokale besturen wat eind negentiende eeuw en midden twintigste eeuw resulteerde in schooloorlogen. Dat, samen met de gevolgen van de taalwetgeving en de sterke toename van leerlingen in het secundair onderwijs, maakte de nood aan degelijke bestuursvormen duidelijk. Later kwam de vraag van de Vlaamse regering om bestuurlijke optimalisatie en samenwerkingsverbanden tussen scholen. De feiten tonen aan hoe de scholen van Heverlee en hun bestuurders telkens weer toonaangevende trekkers waren van verandering en vooruitgang.

In het derde deel komt per regio de geschiedenis van alle scholen aan bod. De professionele coverillustratie is het werk van Koen Lemmens. De paginagrote illustraties van de regio's werden gemaakt door klas 4 *Architecturale en Beeldende kunsten* onder leiding van Jan Vissers. Leuk dat op die manier ook leerlingen aan het boek konden meewerken.

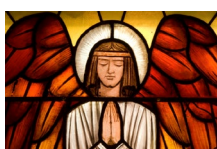
In dit derde deel zal de lezer wellicht op zoek gaan naar de school waarmee men zich het meest verbonden voelt. Dat kan vlot dankzij de kleurengids, het bijhorende kaartje met plaatsaanduidingen en de opsomming van de scholen.

Annuntiaten Twee eeuwen onderwijs werd geen klassiek jubileumboek – elke school van het annuntiatennetwerk heeft haar eigen stichtingsdatum. Wel is het een verzameling van verhalen waarin de geschiedenis van een onderwijsinstelling geschetst wordt in de brede context van de maatschappelijke evoluties. En of u nu onderwijsexpert bent, historicus, leerling of oud-leerling, leerkracht of oud-leerkracht of gewoon een geïnteresseerde lezer, laat de lectuur van het

boek uw manier van herbronnen zijn en laat u bij huidige en toekomstige uitdagingen inspireren door het verleden. Wenst u een eigen exemplaar, dat kan door te klikken op deze [bestellink](#).

Anneloes Vissenaekens

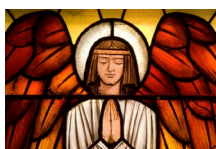

3. Pepinster: na de ramp de restauratie

In de nieuwsbrief van september 2021 berichtten wij u over overstromingen in de Vesdervallei, en de verwoestingen in Pepinster. Het was toen nog onduidelijk hoe groot de schade was die de neogotische kerk van Sint-Antonius Heremiet en haar rijke interieur hadden opgelopen. De kerk lag in de *no-gozone* en was zo goed als ontoegankelijk. Uit een eerste inspectie bleek dat zowel het dak als de vloeren grote schade hadden opgelopen en dat de herstelwerken ingrijpend zouden zijn.

De achttien wandtapijten van de kruisweg in de kerk werden in december 2021 met de grootste voorzichtigheden weggenomen, om ze niet langer aan het vocht en het stof als gevolg van de geplande werkzaamheden bloot te stellen.

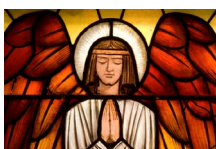
Het was de eerste maal dat de tapijten werden afgehaakt sinds ze in 1910 op vijftien meter hoogte in de kerk werden opgehangen. Emmanuel Vanderheyden, van het Waalse Agentschap voor Erfgoed, benadrukte het belang van de onderneming op de RTBF: 'Je ne connais pas en Wallonie ou en dehors un chemin de croix qui soit fait en tapisserie. La deuxième raison de leur intérêt, c'est qu'elles ont été réalisées entre 1905 et 1910 par un atelier professionnel des soeurs annonciades d'Heverlee. La troisième raison c'est que ces ont de reproductions exactes de tapisseries du XVIIe siècle'. (foto's Olivier Thunus). De

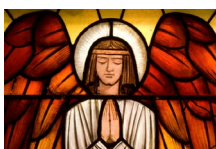

oorspronkelijke zestiende eeuwse Brusselse tapijten van Jean van Room zijn intussen over heel de wereld verspreid. Cultureel erfgoed annuntiaten Heverlee bewaart de kartons van de tapijten.

Een textielrestauratrice onderwierp de afgehaakte tapijten aan een verdere controle. De werken bleken overwegend in goede staat. Ze hadden doorheen de jaren wel heel veel stof vergaard en ook in de kaders aan de achterzijde had het vuil zich opgehoopt. Enkele werken waren aangetast door mijten die zich tussen het hout en het tapijt hadden genesteld. Vooral de vilt op sommige kaders gekleefd was een geliefd doelwit. Op sommige plaatsen hadden spijkers roestvlekken veroorzaakt. Een tapijt was bol komen te staan omwille van een ontbrekend deel van de kader.

Na twee jaar is er goed nieuws voor het unieke gebouw en zijn interieur. Het Waalse gewest maakt 860.000 euro vrij om de kerk te restaureren. Deze subsidie samen met het bedrag uitgekeerd door de verzekeringen zal een restauratie van het interieur, de vloeren en het dak mogelijk maken. Ook de gemeente doet een inspanning om het kostenplaatje te dekken. Nadien zal het kerkgebouw opnieuw in gebruik genomen worden voor de eredienst maar ook voor culturele events. 'Si on veut faire vivre cette église, faire vivre Pepinster, on a besoin de réhabiliter cette église et pouvoir y proposer des événements culturels et des expositions'. De start van de werken is gepland voor het voorjaar 2024.

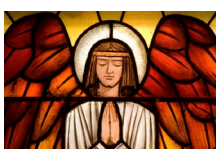
Zie de nieuwsuitzending van de RTBF: [Une aide de 860.000 euros pour restaurer l'église Saint-Antoine-Ermite de Pepinster - rtf.be](https://www.rtf.be/nieuws/2024/01/08/une-aide-de-860000-euros-pour-restaurer-l-eglise-saint-antoine-ermite-de-pepinster)

4. Dat plekje thuis op school

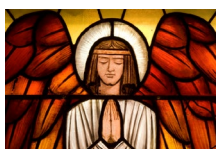
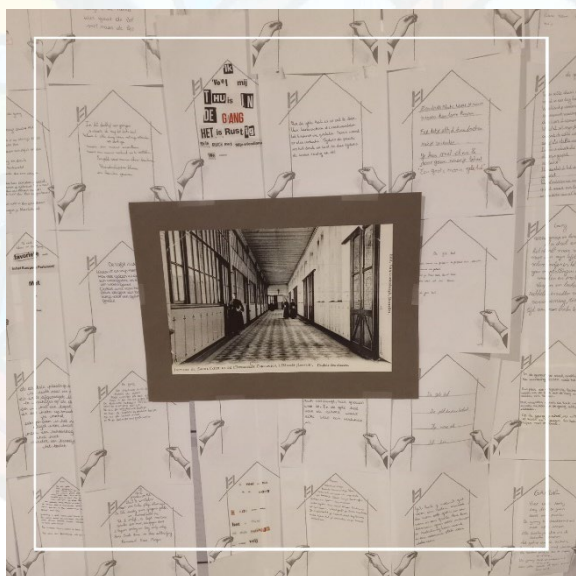
Zowel de Poëzieweek, van 25 tot 31 januari, als **Erfgoeddag** op zondag 21 april 2024 hebben dit jaar als thema 'Thuis'. Een match die het Heilig Hartinstituut en CEAH niet lieten liggen. Drijvende krachten op school achter de Poëzieweek Els Claeys en Eline Vaes werkten enkele lessen uit voor de collega's leerkrachten Nederlands van de tweede graad. In de week van 22 januari werden al de leerlingen van de tweede graad in de les Nederlands ingewijd in de kracht van poëzie.

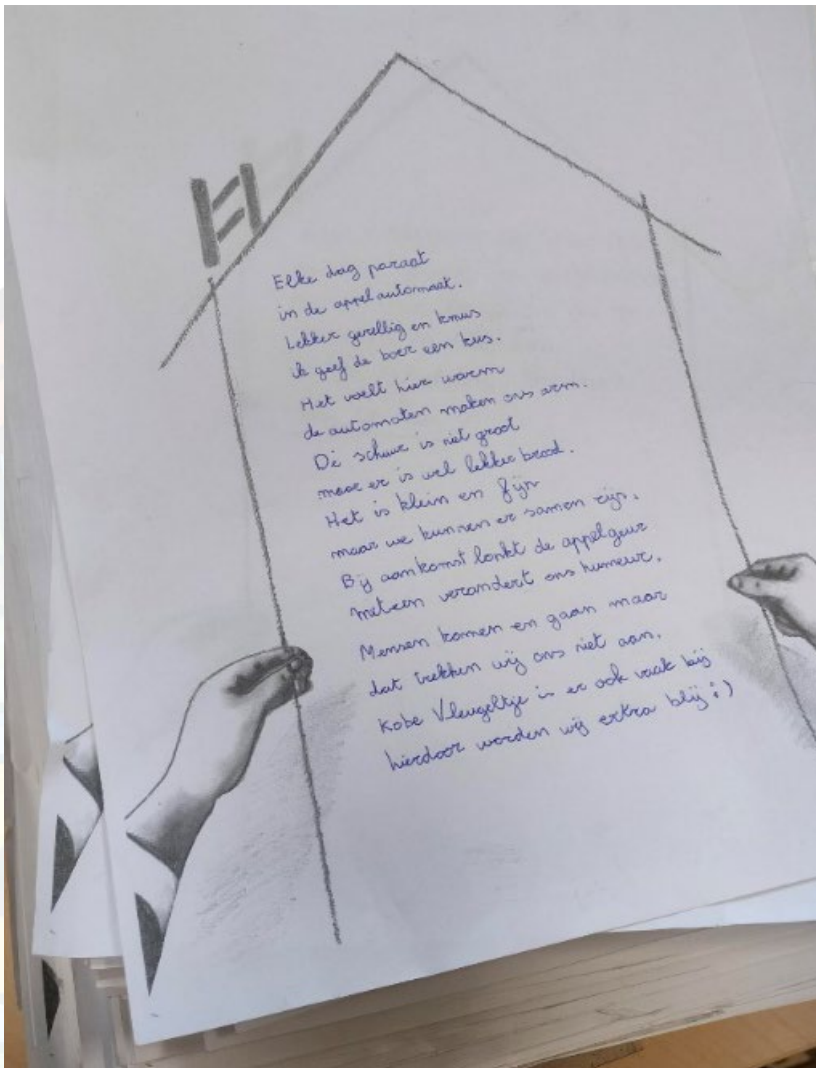

De leerlingen dachten in de les na over wat 'thuis' voor hen betekent en maakten kennis met gedichten waarin dit gevoel poëtisch wordt verwoord. Vervolgens dachten zij na over de plek op school waar ze zich het best thuis voelen. Wat is de kracht van die plek, en wat zijn de beelden, geuren en geluiden en smaken die ze bij hen oproept. Ze schreven er vervolgens zelf een gedicht over. Die samen-schrijfactie leverde een stapel van enkele honderden gedichten op.

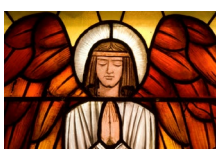

De leerlingen verbonden hun gedichten aan historische foto's van de school en zochten een antwoord op de vragen: 'hoe voelden leerlingen zich toen?' en 'wat is het verschil tussen vroeger en nu?'

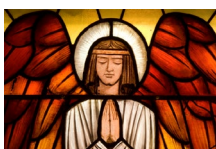
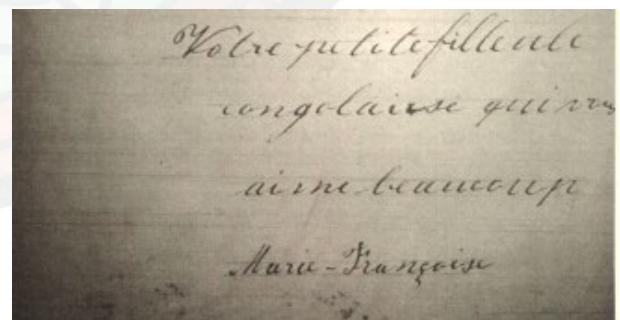
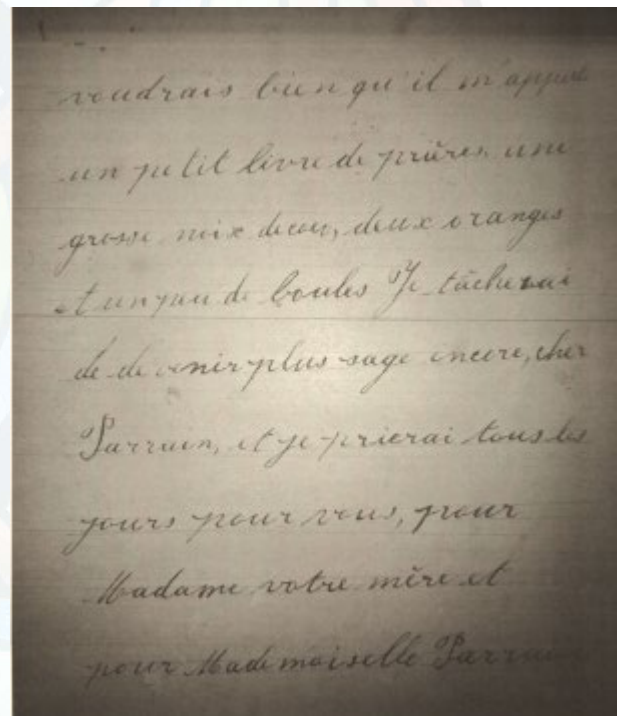
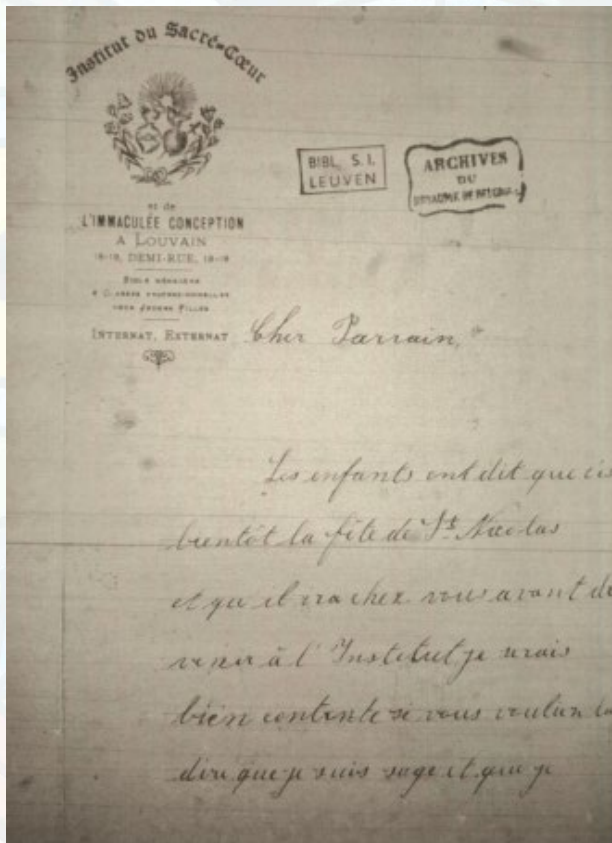
Laten we het resultaat eens door de ogen van CEAH medewerkster Jiayue Huang bekijken. Welke gedichten spreken haar als nieuwkomer in Leuven en op de campus HHH het meest aan? Wat betekent thuishkomen voor haar op beide plekken? Haar selectie wordt in combinatie met historische en actuele foto's van de campus getoond. CEAH gaat voor de gelegenheid op locatie. Twee-bronnen Leuven is op Erfgoeddag een van de centrale erfgoedhubs. Ook het Stadsarchief Leuven, de Bib Leuven, Matrix en MIJNLEUVEN slaan er op **zondag 21 april** hun tenten op.

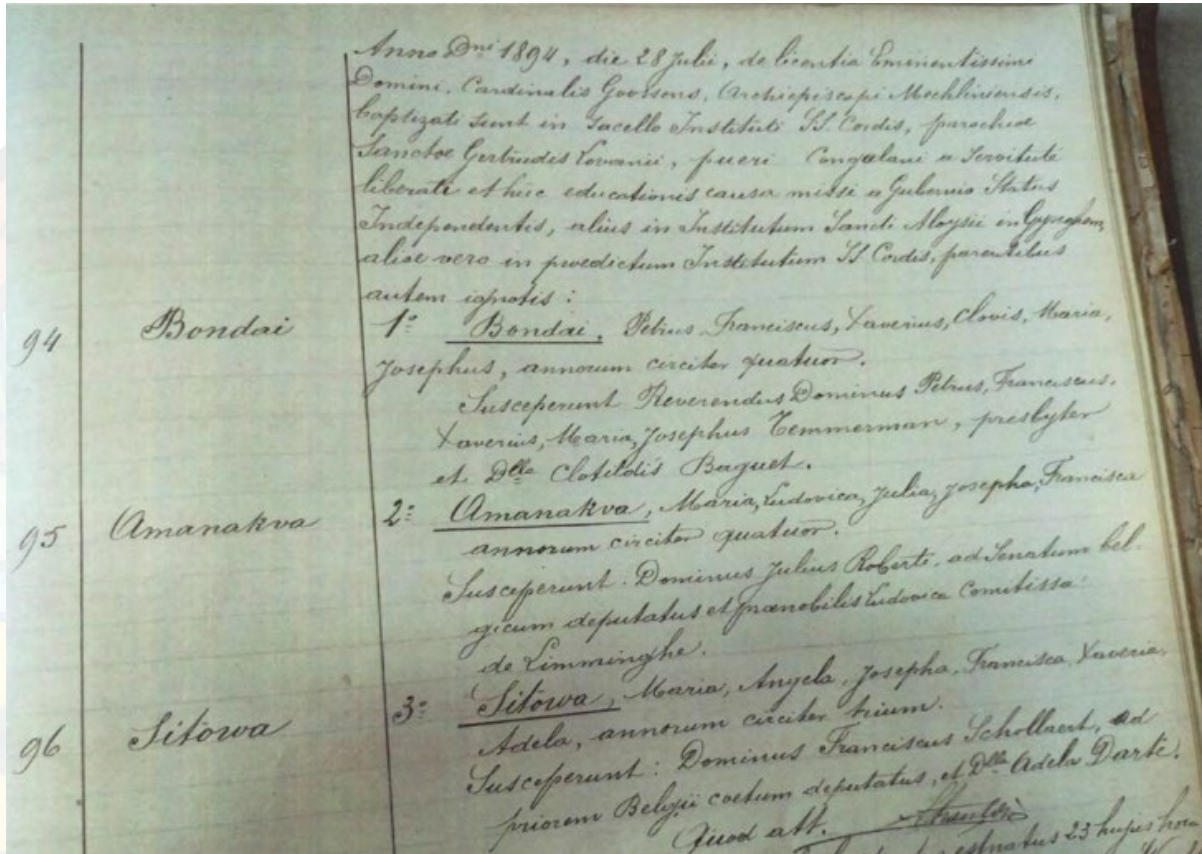
En niets voelt zo goed als thuiskomen ... na weggeweest zijn. Op 8 september is het **Open Monumentendag**. Het thema is 'en route'. We trekken er op uit en verkennen het landschap rond de campus met een nieuwe erfwegwandeling: de Buekenbeekweg. Dit aanbod kadert in het stadsfestival rond voedsel. Prik alvast deze data en hou de agenda op onze website in de gaten.

5. Een klein gebedenboekje, een kokosnoot en twee appelsienen

In het archief Schollaert Helleputte bevinden zich een brief in een kinderlijk handschrift. Hij is gedateerd december 1895 en heeft als hoofding het Heilig Hartinstituut in Leuven. Hij is ondertekend door 'votre petite filleule congolaise ... Marie-François'. Het is een sinterklaasbrief gericht aan peter (parraine) Frans Schollaert. Op het verlanglijstje van de vrager staat 'een klein gebedenboekje, een kokosnoot en twee appelsienen'... Het zijn een van de eerste sporen naar de aanwezigheid van Congolese kinderen in het Heilig-Hartinstituut.

Ruim een jaar eerder, op 28 juli 1894 werden Amanakwa en Sitoua door kardinaal Goossens in de kapel van het Heilig Hartinstituut aan de Halvestraat in Leuven gedoopt. Ze kregen een doopnaam: Marie Louise en Marie Françoise. De peters van waren notaris Jules Roberti en de katholieke politicus en advocaat Franz Schollaert; de meters gravin de Limminghe en Adèle Darte.

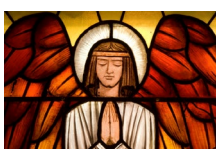

Amanakwa en Sitoua verbleven van 1894 tot 1898 op internaat bij de zusters annuntiaten in het Heilig Hart Instituut. Ze werden er onderwezen en 'geëuropeaniseerd'.

De 'opvoeding' van de twee Congolese meisjes in het Heilig-Hartinstituut gebeurde in het kader van het *Werk van de Opvoeding van Congolezen in België*. De initiatiefnemer van dit werk was de Oost-Vlaamse priester Petrus Van Impe (1840-1924), bestuurder van het Sint-Lodewijk van Gonzaga-instituut in Gijzegem. Tussen ca. 1889-1900 haalde hij een honderdtal

Congolese kinderen naar België. De jongens verbleven allemaal aan zijn instituut, de meisjes werden verdeeld over verschillende meisjespensionaten in het land. De bedoeling was 'in ons

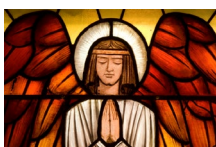

land jonge kinderen des Congo's te doen komen, ten einde ze te vormen in ons midden tot al wat een verzorgde opvoeding vereischt, die hun zal toelaten later de krachtadigste beschavers hunner landgenoten te zijn, in den werkring die hem eigen zal zijn'. Ook bij de zusters van Liefde in Gent verbleven er tussen 1892 en 1899 vijf Congolese kinderen. Leden van de Belgische adel namen het peterschap van deze kinderen waar. Opmerkelijk was de paradox tussen de exotische fascinatie voor deze kinderen, die als een rariteit werden bejegend en de assimilatiegedachte, die de grondslag van dit werk vormde. De idee leefde dat de Congolese aspiranten perfect de Europese katholieke cultuur zouden absorberen en overdragen.

De directeur van het Heilig Hartinstituut Xavier Temmerman ontmoette initiatiefnemer Van Impe in oktober 1892 tijdens een liefdadigheidsevenement van Loven Boven, een Leuvense vereniging die tot doel had een katholiek dorp in Congo te stichten. Hij nam enige tijd later het initiatief. De meisjes zijn te zien op de eerste klasfoto's na de verhuis van de school naar Heverlee. Als leerlingen volgen ze zo te zien de 'witte naad' afdeling voor fijnere naald- en borduurwerken in opdracht. Bij de inauguratie van het nieuwe gebouw in Heverlee in 1897 overhandigt een van hen bloemen aan de kardinaal, aldus de lokale pers. Er zijn geen bronnen die een inkijk geven in hoe de zusters die hen onderwijzen er tegenover staan, alsook in wat de impact van heel dit gebeuren is op de kinderen zelf. Zo zijn ze in 1897 ook te zien aan de zijde van Van Impe op de foto's van het Congolese dorp op de Wereldtentoonstelling van 1897 in Tervuren. Van Impes initiatief verliest snel krediet en wordt in 1898 stopgezet. Alle kinderen die nog in België verblijven, worden gerepatriëerd. Op 6 mei 1898 schepen Amanakwa en Sitoua onder begeleiding van zusters van Onze Lieve Vrouw van Namen in op *Bruxellesville* voor een lange bootreis naar de post Ndembo in de Kwangomissie, waar ze kort na hun aankomst in 1899 zullen huwen. Zo eindigt deze 'Europese' episode in hun leven voor hen even abrupt als ze startte.

CEAH, KADOC en de vakwerkgroep geschiedenis van het vijfde jaar HHH werkten rond het onderwerp van de Congolese kinderen een workshop uit. Een driehonderdtal leerlingen onderzocht aan de hand van bronnen de aanwezigheid van de Congolese kinderen op school eind 19de eeuw. Naast het verhaal van de Congolese meisjes werd daarbij ook gekeken naar het verhaal van Nzige in het Heilig Drievuldigheidscollege en dat van de Leuvense vereniging Loven Boven die het werk ondersteunde.

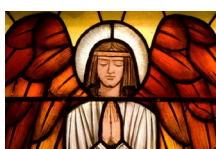

De lessen werd conform de nieuwe leerdoelen opgevat. De leerlingen werden in contact gebracht met een diversiteit aan bronnen en met de verschillende perspectieven in het verhaal. De focus lag nu niet op het macro-verhaal : het internationale fenomeen van de kolonisatie zoals dat meestal in het klassieke curriculum aan bod komt. Dit gebeuren speelde zich af in eigen land en in de eigen leefomgeving met leerlingen van hun school. De leerlingen werden uitgedaagd het gebeuren vanuit het 'perspectief van de gekoloniseerde' te analyseren.

6. Wist je dat ...

... er van het Heilig Hartinstituut, ooit een hele zoete maquette werd gebouwd? Bakker Raymond Meulemans, die een patisseriebakkerij had in de Diestsestraat 97 in Leuven, was gespecialiseerd in het werken met dragantsuiker of pastillage. Dat is een suikerdeeg waarmee je suikerplaten en andere suikerversiering kan maken. Als reactie op een vraag naar oude foto's van Leuvense winkels kreeg CAG - Centrum Agrarische Geschiedenis - foto's binnen van Raymonds zoon Eddy. Er waren foto's bij van de winkel, van de etalage, van lekkere taarten én van de kunstwerken in dragant. Raymond bouwde vermoedelijk in de jaren 1960 of 1970 het Heilig Hartinstituut na. Het is niet duidelijk voor welke gelegenheid hij dat precies deed, en ook niet of de school werd opgegeten... Maar naar verluidt werden de zusters ooit op een zoete versie met chocolade dorpels van het hoofdgebouw getrakteerd.

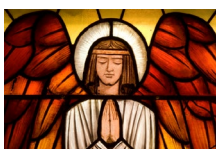
Foto's: collectie Eddy Meulemans.

Greet Draye - CAG

7. schoolverhalen gestript: uitwisseling 'The Comic Book Connection'

Van 22 tot 26 januari 2024 bezochten 18 leerlingen van het Lycée Montesquieu uit Le Mans het Heilig Hartinstituut in het kader van het internationale project 'the Comic Book Connection'. Dit project wordt gerealiseerd met de steun van het Europese Erasmus+ programma en is een verderzetting van de samenwerking tussen de twee genoemde scholen die nu al enkele jaren loopt.

Het doel van dit project is om leerlingen vertrouwd te maken met verhalen en zo meer te doen lezen. De keuze werd hierbij gemaakt om laagdrempelig te werken, met kortere verhalen, die ook de nodige culturele aanknopingspunten bieden. Bijgevolg werd de stripboek-traditie, die zo typisch is zowel voor Vlaanderen als voor Frankrijk, centraal gezet. Wie kent immers niet Asterix, de Smurfen, Gust

Flater of Robbedoes. Daarnaast wilden de leerkrachten de leerlingen ook vertrouwd maken met de verhalen waardoor ze omringd worden: de typische verhalen van hun school, hun stad en hun omgeving. De focus hierbij lag vooral op schooltraditie en schoolidentiteit.

Tijdens deze eerste uitwisselingsweek kregen de leerlingen dus op verschillende manieren input rond deze thema's. Op de eerste twee dagen stonden 'de verhalen' centraal tijdens de kennismaking met onze school en de stad Leuven: de Franse leerlingen werden door hun Belgische collega's rondgeleid op school, konden proeven van enkele lessen en werden ondergedompeld in het verhaal van de valse koning, een typisch verhaal van het Heilig Hartinstituut. Daarnaast verkenden ze Leuven met de digitale app Actionbound, werden ze ontvangen op het stadhuis en kregen er een interessante rondleiding van ervaren stadsgids Cecile. De manier waarop zij vertelde over de geschiedenis van Leuven en haar eigen leven dat ze hier had uitgebouwd, inspireerden groot en klein. Ook het gesprek dat de leerlingen met enkele ervaringsexperten hadden werd erg gesmaakt. Er werden verhalen uitgewisseld over hoe het was om vroeger op onze school te werken, te leren, hoe het is om op de erfgoeddienst te werken of hoe het er in een internationale school aan toe gaat.

In de twee dagen die daarop volgden werd de klemtoon verlegd naar 'de stripcultuur' via workshops en rondleidingen in Brussel. Zo bezochten de leerlingen het stripmuseum in Brussel en kregen een geleide wandeling rond de Belgische stripcultuur. Daarnaast werden verschillende workshops rond het uitzetten van verhaallijnen en striptekentechnieken georganiseerd op school. Dit resulteerde in creatieve tekeningen, het bedenken van verhalen en het reflecteren over de eigen schooltraditie.

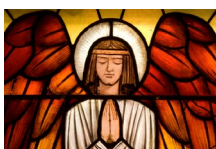
Op de laatste dag verwerkten de leerlingen al hun indrukken in een e-book en het ontwerp van een strippagina. Als kers op de taart namen de Franse leerlingen ook deel aan de typische schooltraditie van Chrysostomos: ze gingen kijken naar de stoet van de zesdejaars en bewonderden de slotshow waarin iedere klas het beste van zichzelf gaf in een eigen optreden. Aangezien dit een traditie is die bij hen niet bestaat, resulteerde dit in vele nieuwe culturele indrukken, en een mooie afsluiter van de uitwisselingsweek.

Na de Krokusvakantie week wordt het project verder gezet tijdens een bezoek van onze leerlingen aan het Lycée in Le Mans. Ook daar zullen verder verhalen verzameld worden, bezoeken de leerlingen, naast Le Mans, ook Tours en Angers en nemen ze deel aan de dagelijkse lesactiviteiten. Het resultaat wordt dan weer verwerkt in de e-books en strippagina. Het project wordt hopelijk verder gezet in komende jaren en zo ontstaat hopelijk een mooie match te krijgen van onze (strip) verhalencultuur en schooltradities.

Heleen Van den Haute

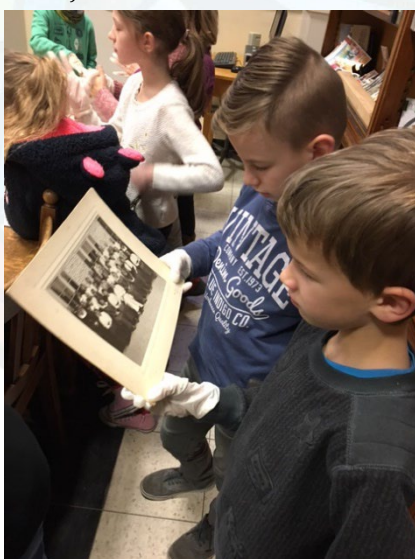
8. Schraap je voeten en kom binnen

De Sint-Norbertusschool in Heverlee is 130 jaar oud en een school vol verhalen. Bij het 125-jarig bestaan van de school in 2016 pakten leerkrachten en leerlingen al uit met een groots opgezette expo.

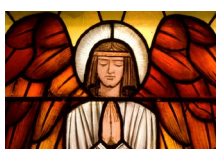

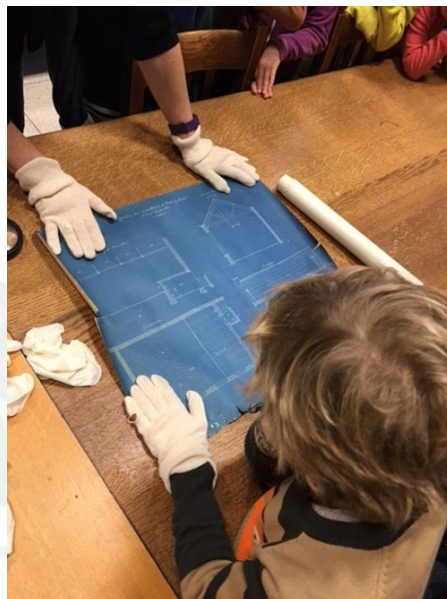
In 2024 worden grote verbouwingswerken afgerond en wordt ook de waardevolle gevel van het hoofdgebouw gerestaureerd. Deze keer was het een onopvallende nis in de gevel die de leerkrachten Sarah en Ilse prikkelden. Het bleek om een voetschraper te gaan, zoals die ook bij andere woningen in de straat nog zijn terug te vinden. Voetschrapers zijn de voorloper van de deurmat. Ze dateren uit een tijd dat er geen stoep was, de straten modderig en vol karrensporen en paardenmest. Vanzelfsprekend dat je je kostbare schoenen schoon maakte voor je het huis betrad.

De voetschraper wordt het eindpunt in een boeiend educatief project. De leerlingen van het derde leerjaar van basisschool Sint-Norbertus maken een diorama-expo over verhalen van hun school. Ze bezoeken eerst het archief van Cultureel erfgoed annuntiaten. Ze ontdekken wat een archief is en welke verhalen je er kan vinden. Vervolgens duiken ze in de eigen schoolgeschiedenis. Vol ideeën en inspiratie keren ze terug naar school.

Daar gaan ze aan de slag onder begeleiding van Elke Lemmens van Hausgemacht. In twee workshops creëren ze een reeks kijkdozen die samen een expo over hun school en het schoolverleden vormt. Op basis van de expo en de inbreng van de leerlingen geeft Elke Lemmens een duurzame, creatieve invulling aan de voetschraper in de net gerenoveerde voorgevel van de school.

COLOFON

Aan dit nummer werkten mee: Ria Christens, Greet Draye, Lander Nackaerts, Heleen Van den Haute, Anneloes Vissenaekens

Foto's: Danny Brison

© vzw Cultureel Erfgoed Annuntiaten Heverlee

